

РЕШЕНИЕ

№ 1605

гр. София, 20.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ГО I-22 СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Стефан Ис. Шекерджийски

при участието на секретаря Габриела М. Владова Боботилова като разгледа докладваното от Стефан Ис. Шекерджийски Гражданско дело № 20211100110997 по описа за 2021 година

искове с пр.осн. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, във вр. с чл. 430 от ТЗ и чл. 86 от ЗЗД:

Ищецът – „Ю.Б.“ АД, твърди, че между него, като кредитор, от една страна, и ответниците - Ц. Г. Н. и И. Ч. В., от друга, бил сключен Договор кредит за покупка и ремонт на недвижим имот НЛ13225 от 04.10.2006г. Имало неизпълнение. Заемът бил обявен за предсрочно изискуем.

С оглед изложеното, ищецът моли да се осъдят ответниците да заплатят при условията на солидарност:

- сумата от 62 687,29 евро (€) - главница, ведно със законната лихва,
- сумата от 2 761,66 € - мораторна лихва за периода 10.10.2020г. до 06.09.2021г. .
- сумата от 6 320,06 €, представляващи договорна възнаградителна лихва за периода от 12.10.2020г. до 09.06.2021г.;
- застраховки в размер на 85,72 € за периода от 15.01.2021г. до 06.09.2021г.;
- нотариални разноси в размер на 379,20 лева за периода от 12.02.2021г. до 06.09.2021г.,
- сумата от 35 лева такси за периода от 08.11.2020г. до 06.09.2021г.

Претендира и разноси.

Ответникът - **Ц. Г. Н.**, намира исковете за неоснователни, поради нищожност на част от договора за кредит, поради неправомерност на клаузите на чл. 3, ал. 2, ал. 3, ал. 5, чл. 6,

ал. 3 и чл. 12. Позовават се на протИ.речието им със Закона за защита на потребителите. Оспорва и материалната легитимация на ищеца по процесния договор

Ответникът - **И. Ч. В.**, намира исковете за неоснователни и недоказани по основание и размер. Прави възражение за изтекла погасителна давност.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 12 и чл. 235, ал. 3 от ГПК, приема за установено следното:

от фактическа страна:

Не се спори, че е сключен договор за кредит на 04.10.2006г. и че сумите, посочени в исковата молба не са заплатени. Адресът на ответниците, посочен в договора, е: гр. София, ж.к. „***** I“, бл. *****3, като той е такъв и за кореспонденция – чл. 25. Именно там длъжникът е уведомен, че кредитът е обявен за предсрочно изискуем (л. 56-63).

Прехвърлянето на вземането е договорено (чл. 24).

Според единия от ответниците, проблемните клаузи са:

чл. 3, ал. 2: за всяка следваща година до крайния срок на издължаване на кредита Кредитополучателят дължи на Банката годишна лихва в размер на сбора на Базовия лихвен Процент на БПБ АД жилищни кредити в евро (БЛП), валиден за съответния период на начисляване на лихвата плюс договорна надбавка от 1.4 пункта. Към момента На сключване на настоящия договор БЛП на БПБ АД за жилищни кредити в евро е в размер на 6 %.

ал. 3: При просрочие на дължимите погасителни вноски, както и при предсрочна изискуемост на кредита, Кредитополучателят дължи лихва в размер на сбора от лихвата за редовната главница, договорена за съответния период за издължаване на кредита, съгласно ал. 1 и ал. 2 плюс наказателна надбавка от 10 пункта.

ал. 5: Действащият базов лихвен процент на банката не подлежи на договаряне и промените в него стават незабавно задължителни за страните. Банката уведомява Кредитополучателя за новия размер на базовия лихвен процент за жилищни кредити и датата, той е в сила, чрез обявяването им на видно място в банковите салони. Договорените в Настоящия договор надбавки не се променят.

чл. 6, ал. 3: В случай, че по време на действието на настоящия договор банката промени базовия лихвен процент на БПБ АД за жилищни кредити в евро, размерът на погасителните вноски, определен в ал. 1, се променя автоматично, в съответствие с промяната, за което, Кредитополучателят, с подписването на настоящия договор, дава своето неотменимо и безусловно съгласие.

чл. 12: БАНКАТА запазва правото си по време на действие на настоящия договор, да променя Тарифата за Тарифата за условията, лихвите, таксите и комисионите, които БПБ АД прилага при операциите си. Измененията в Тарифата влизат в сила от деня на приемането им от компетентните банкови органи и са задължителни за страните по настоящия договор.

Освен това:

Дължи се такса по предсрочно погасяване на кредита (чл. 8, ал. 2). Такива се дължат и за управление на кредита (чл. 5).

Първият погасителен план е от 31.10.2012г. (л. 72).

Към договора има 10 допълнителни споразумения: от 16.03.2009г., с БРС АД (л. 16 - л. 17); от 16.10.2009г. с БРС АД (л. 18 - л. 20); от 23.02.2011г. (л. 21 - л. 23); от 27.01.2012г. (л. 24 - л. 26); от 17.10.2012г. (л. 27 - л. 29); от 07.10.2013г. (л. 30 - л. 32); от 15.09.2014г. (л.

35 - л. 39); от 29.12.2015г. (л. 40 - л. 45); от 23.06.2017г. (л. 46 - л. 49); и от 12.10.2018г. (л. 50-л. 53).

В тези споразумения са договорени (изброяването е примерно, а не изчерпателно) капитализации на лихви (например: л. 16 – т. IV, т. 3 /л. 21, л. 27/, а и едностранно преуреждане на дълга – т. VI – л. 17); има клауза за предмета на уговорката – това не било новация (л. 22); лихва дължима за предходен падеж - л. 24, л. 27.

Към момента на последното споразумение, главницата е увеличена до 67 070,87 €.

Приложени са Общи условия от 05.03.2009г. Те са последващи сключването на договора. Няма данни да са доведени до знанието на ответниците, а и такъв довод е сторен в единия от отговорите (чл. 154 от ГПК).

Междувременно, на 03.10.2007г. ищецът е цедирал вземането си на „Б.Р.С.“ АД. Вземането е цедирано обратно на 26.11.2009г.

Текущите допълнителни споразумения са подписани от длъжниците, което означава, че те са били наясно с цесиите. Доводът за обратното е неоснователен.

Цялото задължение е прието за предсрочно изискуемо, като нотариалната покана е изпратена на адреса, посочен в договора. Наемател не приел книгата с обяснението, че не познава длъжниците. Същите сведения са получени от съседни. Съобщението е връчено на ответницата на 09.06.2021г. в кантора на ЧСИ (л. 134) и на 18.03.2021г. на ответника по месторабота (л. 137).

Депозирани са две заключения на ССЧЕ, неоспорени от страните и приети от съда, като компетентно изготвени. От тях се установява, че:

Според експерта, няма плащане в погашение на капитализираните суми, при това без значение какви компоненти са били капитализирани с допълнителните споразумения между страните. Като дълг, приет и съгласуван след първоначалния такъв по договора в размер на 57 000 евро, в редицата на дължимите суми и погашенията, би следвало неговото изплащане да започне в случай, че са налице погашения по главницата за суми над 57 000 евро. Видно е от представените данни за погашения по главницата, че за целия период на действие на кредитния договор, общата сума на погашенията по главницата е в размер на 12 549,48 евро, т.е. сума по-малка както от общия размер на капитализираните лихви и такси, така и неколkokратно по-малка от усвоения размер по кредита за сумата от 57 000 евро.

За главница по кредита е заплатена сумата от 12 549,48 евро, за лихви са заплатени както следва:

- за възнаградителни лихви 55 980,05 евро,
- за мораторни лихви е заплатена сумата от 490,91 евро;
- за такси за администриране на просрочен кредит са заплатени 495,00 лева и 633,52 евро.

Следва да се отбележи, че експертизата разполага и с данни за осчетоводяванията по

процесния договор за банков кредит, и посочените по-горе суми са засечени и чрез преглед на счетоводните операции и чрез анализ на съответните сметки по които са осчетоводявани начисленията и съответните плащания по тях.

Експертизата констатира общ размер на погашенията по кредита за сумите от 71 328,43 евро и 683,00 лв. Що се касае до броят погасени погасителни вноски, констатира се, че последният приложен по делото погасителен план е с дата на изготвяне 04.07.2017 г. и касае погасителни вноски след тази дата - т.е. от вноски 128 дължима на 10.07.2017 г. нататък, а след него съществува и допълнително споразумение от 12.10.2018 г. между страните, в което е уговорена капитализация на просрочени суми, без промяна на крайния срок на договора за кредит. Договорен е и период от 24 месеца за облекчено погасяване на кредита, стартиращ от 10-то число, следващо датата на подписване на споразумението-т.е. от вноската дължима на 10.11.2018 г. (вноска 144 по погасителния план) кредитополучателите е следвало да заплащат сумата от 505 евро ежемесечно, за вноски от 144 до 167 вкл. (падежираща на 10.10.2020г.). След анализ на "Разчетна сметка за погасяване на кредит", експертизата констатира, че така посоченият погасителен план не се е спазвал, констатират се множество просрочия на кредитополучателите. С вноската, в размер на 510 евро, внесена на 09.09.2020 г. банката е погасявала свои вземания по вноската дължима на 10.05.2020 г. (просрочие в порядъка на 120 дни), а и за периода от 09.09.2020 г. до 09.12.2020 г. липсват данни за каквито и да са вноски. Констатира се, че последното плащане по кредита е извършено на 09.07.2021г. с вноска в размер на 500 евро, с които са погасени просрочия по вноската от 10-10-2020 г., а кредита отново е бил в просрочие над 150 дни. След проведения анализ, експертизата констатира, че последното плащане на кредитополучателите по договора касае погасяване по вноската № 167 по последния погасителен план от 349 вноски, т.е. останали са непогасени 182 броя месечни вноски.

Видно от начисленията на мораторната лихва (обезщетителната лихва при просрочие), първото начисление е от 07.08.2007 г., за просрочена безлихвена вноска за главница № 8 по погасителния план. Кредитът е предоговарян с десет споразумения, по всяко от които е имало констатации за просрочия, и съответно капитализирането им. С последната вноска по кредита извършено на 09.07.2021г., с вноска в размер на 500 евро са погасени:

- След превалутиране-сумата от 68,00 лв (равностойност на 34,77 евро)-банково вземане на разноски по кредит;
- Банково вземане на просрочени главници към 2020-09-10 в размер на 192,69 евро;
- Комисиона-Договорена такса при просрочие 151-180 дни в размер на 16,36 евро;
- Банково вземане на просрочени лихви по просрочия към дата 2020-10-10 в размер на 13,07 евро;
- Банково вземане на просрочени лихви по редовни главници към дата 2020-10-10 в размер на 223,94 евро;
- Банково вземане на просрочени лихви по редовни главници към дата 2020-10-10 в

размер на 19,17 евро;

На база извършен преглед на предоставените данни и документи по делото, и на база допълнително представени данни и справки от ищцовото дружество, както и на изложената по-горе фактология, експертизата приема за установено:

С две транзакции на 04.12.2006 г. и на 07.12.2006 г. за общата сума от 57 000 евро кредиторът и ищец по делото „Ю.Б.“ АД (към момента на усвояването „Българска Пощенска Банка“ АД) е изпълнил задължението си по Договор за потребителски кредит HL 13225 от 04.10.2006 г. и е предоставил на И. Ч. В. Н.а договорената заемна сума.

Констатиран са десет на брой допълнителни споразумения към процесния договор за банков кредит, всяко едно от тях с капитализирани суми по главницата, в резултат на което първоначалната главница от 57 000 евро е увеличена на 75 236,77 евро. Установеното увеличение е в размер на 18 236,77 евро, е разпределено както следва:

- капитализирани просрочени главници в общ размер на 2 663,93 евро,
- капитализирани просрочени лихви в общ размер на 15 489,49 евро;
- капитализирани просрочени такси в общ размер на 83,35 евро.

Общият размер на капитализирани лихви и такси до 10.01.2018 г. включително е за сумата от 15 572,84 евро, прибавени към дължимата главница по процесния договор за кредит.

Експертизата констатира общ размер на погашенията по кредита за сумите от 71 328,43 евро и 683,00 лв. От така посочените суми, за главница по кредита е заплатена сумата от 12 549,48 евро, за възнаградителни лихви е заплатено 55 980,05 евро, за мораторни лихви е заплатена сумата от 490,91 евро, за такси за администриране на просрочен кредит са заплатени 495,00 лева и 633,52 евро.

Установено е, че последното плащане от кредитополучателите по договора за банков кредит е извършено на 09.07.2021г., с вноски в размер на 500 евро. След проведения анализ, експертизата констатира, че последното плащане на кредитополучателите по договора касае погасяване по вноски №167 по последния погасителен план от 349 вноски, т.е останали са непогасени 182 броя месечни вноски.

Видно от начисленията на мораторната лихва (обезщетителната лихва при просрочие), първото начисление е от 07.08.2007 г., за просрочена безлихвена вноска за главница № 8 по погасителния план. Кредита е предоговарян с десет споразумения, по всяко от които е имало констатации за просрочия, и съответно капитализирането им.

Установено е задължение по Договор за потребителски кредит HL 13225 от 04.10.2006 г. към 07.09.2021 г. в общ размер на 71 916,97 евро, и 414,20 лв., съгласно представените счетоводни данни и приложима допълнителна банкова информация от ищцовото дружество.

Общ размер на неплатените суми към 07.09.2021 г. за 63 298,11 евро и 755,20 лв. Включени са и съдебни такси.

от правна страна:

С договора за банков кредит банката се задължава да отпусне на заемателя парична сума за определена цел и при уговорени условия и срок, а заемателят се задължава да ползва сумата съобразно уговореното и да я върне след изтичане на срока (чл. 430 от ТЗ).

Ответникът е потребители по смисъла на чл. 2, б. „б“ на Директива 93/13 (§ 13, т.1 от ДР на ЗЗП), а ищецът – търговец, чл. 2, б. "В" от Директивата и (§ 13, т. 2 от ДР на ЗЗП).

Всички клаузи, които са били изготвени предварително и поради това потребителят не е имал възможност да влияе върху съдържанието им, особено в случаите на договор при общи условия – чл. 146, ал. 2 от ЗЗП (чл. 3 на Директива 93/13 / Решение на № 98/25.07.17г. по т.д. № 535/16г. на ВКС, I т.о.).

Съдът може да констатира и служебно неравноправна клауза - Р. № 23 от 07.07.2016г. по т.д. № 3686/14 на ВКС ТК, I т.о.

Така и Решение № 299 от 15.02.2019 г. на ВКС по т. д. № 2023/2017 г., II т. о., ТК, докладчик съдията А.Б.: Една договорна клауза е неравноправна при наличието на следните предпоставки: 1 клаузата да не е индивидуално уговорена; 2 да е сключена в нарушение на принципа на добросъвестността; 3 да създава значителна неравнопоставеност между страните относно правата и задълженията – съществено и необосновано несъответствие между правата и задълженията на страните; 4 да е сключена във вреда на потребителя; и например C-745/19 Eurobank Bulgaria.

Съгласно Решение № 92/09.09.2019 г. по т.д. № 2481/2017 г. на ВКС, II ТО - произтичащата от чл.146, ал.1 вр. чл.143 ЗЗП нищожност на уговорката в клауза от договор за банков кредит, даваща право на банката - кредитор да променя едностранно лихвата по кредита при промяна на БЛП, не обуславя нищожност и на уговорката в същата клауза за заплащане от кредитополучателя на договорна лихва в размер, формиран като сбор от БЛП с точно определен към датата на подписване на договора размер в проценти и договорна надбавка, но, отново според Съда на ЕС в Люксембург, в този случай националният съд може да се позове и на диспозитивна разпоредба от националното право, ако такава съществува (така в Решението по съединени дела C-70/17 и C-179/17 Abanca Corporación Bancaria SA и Bankia SA), но само ако това няма да доведе до съществени неблагоприятни последици за потребителите.

В случая има капитализация на лихви.

Според Р. № 66 от 29.07.2019г. на ВКС, т.к., II т.о., № 1504/2018г. и Решение № 101 от 19.08.2019 г. на ВКС по т. д. № 439/2017 г., II т. о., ТК, докладчик съдията Петя Хорозова се сочи: Уговорката в допълнителни споразумения към договор за кредит за прибавяне към размера на редовната главница на просрочени задължения за лихви, върху които се начислява възнаградителна лихва, представлява анатоцизъм по см. на чл. 10, ал. 3 ЗЗД, който е допустим само при уговорка между търговци, на основание чл. 294, ал. 1 ТЗ. Преструктурирането по чл. 13 от Наредба № 9 от 03.04.2008 г. за оценка и класификация на рисковите експозиции на банките и установяване на специфични провизии за кредитен риск (отм.) не представлява предвидена в наредба на БНБ възможност за олихвяване на изтекли лихви по чл. 10, ал. 3 ЗЗД. Олихвяването на просрочено задължение за такси, вкл. чрез прибавяне на таксата към главница по кредит, върху които се начислява възнаградителна лихва, не представлява анатоцизъм по см. на чл. 10, ал. 3 ЗЗД. И двете решения са постановени по отношение на този ищец.

Такива уговорки са налице, съобразно констатацията на решаващия орган в „от фактическа страна“, а и тези на в.л.-е. Те са недействителни (Решение № 205 от 7.11.2016 г. на ВКС по т.д. № 154/2016г., I т.о., ТК, докладчик съдията И.П.).

Същото се отнася и до едностранното изменение на тарифи, лихви и т.н., като не е предвидено уведомяване на длъжниците, например с писмо, по e-mail, а е прехвърлена отговорността за това на потребителите – те, по разбиранията на кредитната институция, е трябвало да следят нейните вътрешни решения и задължително да се съобразяват с тях.

Таксите за обслужване на кредита всъщност повишават лихвения процент – такива не се дължат, считано от 23.07.2014г., поради нормативна забрана – чл. 10а, ал. 2 от ЗПК (Решение № 60071 от 30.07.2021 г. на ВКС по т. д. № 1453/2020 г., I т. о., ТК, докладчик съдията К.Г., Определение № 60451 от 3.06.2021 г. на ВКС по гр. д. № 850/2021 г., III г. о., ГК, докладчик съдията Г.Н. и Решение № 3183 от 3.05.2019 г. на СГС по гр. д. № 13872/2017 г.: Видно от Мотивите към Закон за изменение и допълнение на закона за потребителския кредит (№ 454-01-8 от 30.01.2014 г., 42 НС, налични на официалния сайт на парламента - <https://www.parliament.bg/bills/42/454-01-8.pdf>), целта на новата разпоредба на чл. 10а ЗПК е регулиране на таксите: "... Друг идентифициран проблем са редица такси, свързани с отпускане, **обслужване** и погасяване на кредита (**такса за кандидатстване, такса за одобрение, такса за усвояване на кредита**, такса за оценка на имота, годишна такса за управление на кредита, такса за разплащателна сметка, такса за предсрочно погасяване и др.) Целта на таксите е да се покрият административните разходи на банката при предоставяне на определена услуга. Със законопроекта се забранява на банките да събират някои видове такси и комисионни, за които се приема, че са част от дейността на банката по предоставяне на кредита, а именно – такси и комисионни за действия, одобрение и усвояване на кредит, както и за неговото управление. " (из Мотивите към Законопроекта). Т. е. разбирането на законодателя, отразено във въведената с чл. 10а, ал. 2 ЗПК забрана, е, че одобрението за кредит и последващото му усвояване и управление са част от присъщата дейност на банката по предоставяне на кредита и за тях не следва да се събират такси. ... От гледна точка на действията, извършвани от банката в процедурата по реструктурирането – събиране на информация и оценка на кредитоспособността на клиента, включително чрез справки в различни институции, изискващи плащане на такси, то това са присъщите действия по одобрение за отпускане на кредит, а както бе посочено по горе, волята на законодателя, изяснена в мотивите към законопроекта, е да не се събират такси за одобрение и усвояване на потребителски кредити).

Спокойно може да се приеме, в тази ситуация, че *управление* и *обслужване* на кредита са и синоними.

Банката предоставя под наем пари. Т.е., главницата е предмет на сделката, а възнаградителната лихва е цената за нея. Ако това е така, то таксите за управление/обслужване, дори преди изричната забрана, въведена в законодателството, биха протИ.речели на добрите нрави – чл. 26 от ЗЗД.

Включени са и съдебни такси, което поставя под въпрос евентуалните разноски на ищеца, ако искът бе основателен.

От тази гледна точка, което точно дружество е „администрирало“ кредита, е без значение.

Използвайки икономическото си преимущество, банката е принудила ответниците да подписват нови и нови споразумения, които реално са отежнявали положението им. Изброените клаузи, което протИ.речат на императивните изисквания на ЗПК, ЗЗП и чл. 26 от ЗЗД са много и са довели до съществено опорочаване на цялата сделка (арг. от ал. 4).

Съображението на съда е следното: дългът, въпреки плащанията, не е намаляла, а се е увеличила и то с 32 %.

Ако 57 000 € = 100 %

То 75 236,77 € = 100 % + 32 %.

Това увеличение включва както главницата – 2 663,93 €, така и таксите, а освен това и възнаградителната лихва. И това е така при отпусната сума от 45 900 €, като заплащането възлиза до 2021г. на 71 328,43 €.

Допълнителен аргумент в тази насока е и клаузата на чл. 3, ал. 3 от Договора. Лихвата, а тя включва и неустоечна клауза, е за всичко дължимо до изтичане срока на договора + надбавка. Клаузата е неравноправна (Р. № 23 от 07.07.2016г. по т.д. № 3686/14г. на ВКС ТК, I т.о.). Някога, подобна „юридическа техника“ бе използвана от мобилните оператори – целта е да се приравни прекратения договор на продължаващ действието си, но само в полза на търговеца (чл. 143, т. 5, във вр. с чл. 146, ал. 1 от ЗЗП). От тази гледна точка е без значение дали е обявена предсрочна изискуемост или не.

В тази връзка доводите, сторени в молба (л. 275), са неоснователни. Клаузите очевидно са използвани във вреда на длъжниците, за да се стигне до този претендиран размер на дълга. Относно частичната недействителност, вече бе взето становище. Тя се преценява към момента на сключване на сделката.

Ако договорът е недействителен по смисъла на чл. 23 от ЗПК (а и ЗЗП), се дължи само чистата сума на предоставените средства.

Арг. в тази насока е и т. 2 от ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА СЪДА (седми състав) от 18 октомври 2023 година, по дело С 117/23, с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Апелативен съд София (България) с акт от 13 февруари 2023г., постъпил в Съда на 28 февруари 2023г., в рамките на производство по дело. Негов предмет са швейцарските франкове, но идеята е аналогична.

Чистата сума по кредита е съществено по-малка от заплатената. Същевременно, поне счетоводно, дългът все още надвишава (отново това се отнася и до главницата) съществено предоставената сума.

по останалите доводи:

- според цитираното от първия ответник Решение № 50 от 26.06.2020 г. на ВКС по т.д. № 489/2019г., I т.о., ТК, докладчик съдията К.Г., при цесията на едно вземане настъпва смяна на кредитора по отношение на вземането, като изрично законът предвижда необходимост от съобщаване от цедента на длъжника за прехвърляне на вземането, за да има действие цесията по отношение на длъжника и третите лица, на осн. чл. 99, ал. 4 ЗЗД. По отношение на страните по договора за цесия действието се поражда от момента на сключването му.

ФЛ, което не изпълнява административното си задължение да може да бъде открито на адреса, който му се води постоянен/настоящ не може да се ползва с повече права от това, което го е сторило и се защитава от договорен представител, а не служебно назначен такъв. В тази връзка например: Решение № 148/02.12.2016г. по т.д. № 2072/2015г. на ВКС, I т.о., Решение № 25/03.05.2017г. по гр.д. № 60208/2016г. на ВКС, II г.о.; Решение

№ 198/18.01.2019г. по т.д. № 193/2018г. на ВКС, I ТО. Това означава, че ФЛ-а юридически са уведомени за предсрочната изискуемост и то още с първоначалния опит за нотариално връчване. Банката не е длъжна да ги издирва на всевъзможни адреси.

Те са уведомени и за цесиите, съобразно посоченото по-горе, а това включва и втората цесия, доколкото са нямали възражения при подписването на съответните допълнителни споразумения, а и с продължилото до 2021г. частично плащане.

- представени са погасителни планове, като може да се приеме, че длъжниците са се съобразили с тях, с оглед продължилото заплащане. Действително те датират от 2012г., което означава, че липсата им влияе допълнително върху действителността на договора (чл. 5, ал. 10, т. 5 от ЗПК)

- доводът за давност е неоснователен, след като последната вноска е от 2021г. (така: Определение № 577 от 15.10.2009г. по т.д. № 503/2009г., т.к., I т.о. на ВКС и Определение № 442 от 15.06.2012г. по т.д. № 208/2011г., т.к., II т.о. на ВКС).

по разноските:

На ответниците не се дължат разноски.

Воден от гореизложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от „Ю.Б.“ АД, ЕИК *****, със седалище и адрес на управление гр. София, район „Витоша“, ул. „*****“ съд.адр.: гр. София, ул. „*****“ чрез адв. Х. И., срещу **Ц. Г. Н.**, ЕГН *****, съд.адр.: гр. София, р-н Възраждане, ул. *****, тел. *****, чрез особения представител адв. Й., e-mail: *****, и **И. Ч. В.**, ЕГН *****, съд.адр.: гр. София, ул. *****“ № 15, чрез особения представител адв. Х., искове с пр.осн. чл. 79, ал. 1 от ЗЗД, във вр. с чл. 430 от ТЗ и чл. 86 от ЗЗД, за заплащане на следното:

- сумата от **62 687,29 (шестдесет и две хиляди шестстотин осемдесет и седем евро и двадесет и девет евро цента) €** - главница, ведно със законната лихва,

- сумата от **2 761,66 (две хиляди седемстотин шестдесет и едно евро и шестдесет и шест евро цента) €** - мораторна лихва за периода **10.10.2020г. до 06.09.2021г.**;

- сумата от **6 320,06 (шест хиляди триста и двадесет евро и шест евро цента) €**, представляващи договорна възнаградителна лихва за периода от **12.10.2020г. до 09.06.2021г.**;

- сумата от **85,72 (осемдесет и пет евро и седемдесет и два евро цента) €**, застраховки за периода от **15.01.2021г. до 06.09.2021г.**;

- сумата от **379,20** (триста седемдесет и девет лева и двадесет стотинки) лева, нотариални разноси в размер на за периода от **12.02.2021г.** до **06.09.2021г.**,

- сумата от **35** (тридесет и пет) лева, такси за периода от **08.11.2020г.** до **06.09.2021г.**,

като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски апелативен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____